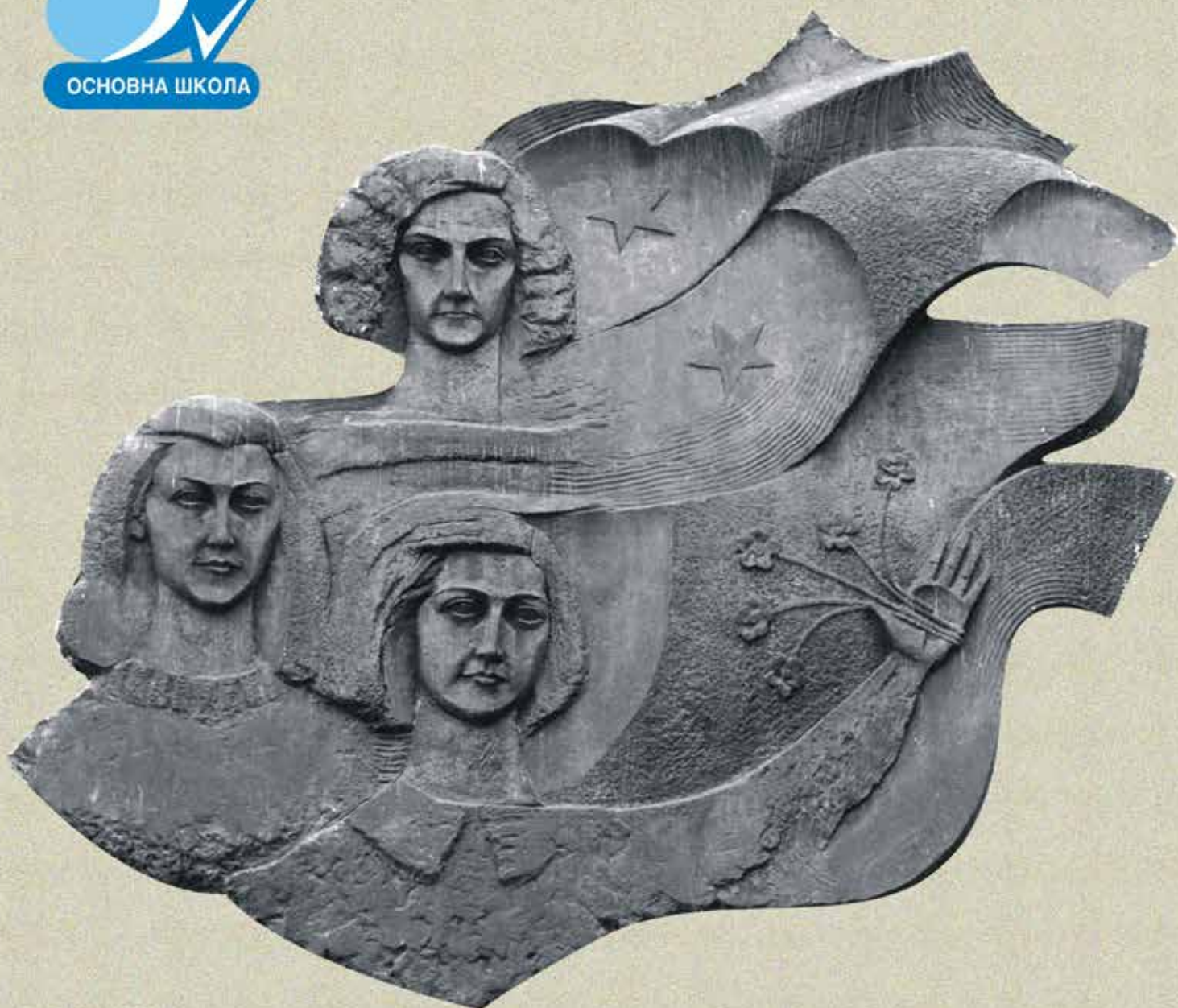

Наша реч

Лист ученика Основне школе "Сестре Илић" Ваљево

мај, 2019. године

Број 88

60 година

РЕЧ ДИРЕКТОРКЕ

Јубилеј Основне школе „Сестре Илић“ веома је значајан за све нас, како за ученике и запослене у школи, тако и за родитеље и пријатеље наше школе.

Поносни на многе генерације ученика и наставника који су својим радом и ангажовањем утрли пут једног високог реномеа који школа данас ужива. Дугујемо им огромну захвалност због тога.

Са радошћу се увек сећамо својих бивших ђака који су у овим учионицама стицали прва знања, а под њеним сводом многи и своје прве симпатије и нераскидива пријатељства. Стога смо веома срећни када многе од њих видимо како своју децу доводе у ову школу, своју школу.

Многобројни успеси, ширина интересовања наших садашњих ученика, уверавају ме да са оптимизмом гледам на будућност наше школе. Полако се збрајају дипломе са разних такмичења, а биће их још до краја школске године.

Генерације наших осмака, из године у годину, успешно се уписују у жељене школе и квалитетно савладавају даље наставне садржаје. Уосталом, у нашој школи су се наставници увек трудили да мотивишу ђаке како би развили своје таленте, били креативни, исказали своје мисли и осећања и, пре свега, били добри људи.

Ову школску годину можемо назвати и е-годином или годином дигитализације. Велика, укоричена плава, некада црвена, свеска – дневник, од 1. септембра замењена је електронским дневником. Стари дневници, који су нам свима уливали страхопоштовање отишли су у заслужену пензију. Уместо њих наставници под мишком носе таблет

или лаптоп. Родитељи од сада могу помоћу шифре да приступе ес-дневнику и у сваком тренутку сагледају успех свог детета.

Од почетка школске године, захваљујући пројекту „2000 дигиталних учионица“, отпочела је обука наставника првог и петог разреда за коришћење електронских уџбеника и дигиталних образовних садржаја. Сваки од обучених наставника је, осим знања, добио и потребна средства за рад – лаптоп, рачунар и пројектор. Највећи број наставника и учитеља без проблема користи дигиталне уџбенике и преноси своја знања онима који на обуку одлазе касније. Досадашње искуство је показало да је настава занимљивија и очигледнија, а рад динамичнији. Већина наставника је отворила налоге ученицима, формирала своја одељења и на тај начин им шаље задатке. Од 1. септембра ове године наша школа ће бити једна од 500 школа у коју ће стићи и брзи интернет.

Током ове школске године сви смо напорно радили и учили. План стручног усавршавања је био усмерен на унапређење дигиталних компетенција наставника и употребу нових технологија у припреми и реализацији наставе.

Захваљујем свим ученицима, наставницима, радницима школе и родитељима који су својим ангажовањем, креативним радом и успесима допринели да и ова година буде посебна и свечана по својим резултатима.

Свим ученицима и запосленима честитам Дан школе!

Зорица Лазивић

УМЕСТО ИМПРЕСУМА

Наша реч после дуже паузе поново преузима своју важну улогу – да буде огледало духа ове школе, који живи кроз ђачке стихове, успехе, дружења, ликовно и литерарно стваралаштво.

Драги читаоци, овај часопис намењен је садашњим, бившим и будућим ученицима наше школе, њиховим родитељима, учитељима и наставницима и свима који би желели да сазнају нешто више о раду и животу школе. Надамо се да ће свако од вас наћи нешто за своју душу на страницама часописа и да ћете бити верни читаоци и у наредним бројевима. Позивамо вас да нам се придружите са својим идејама, радовима и сугестијама.

Редакција часописа

Неколико речи за крај

Заједно смо расли, дружили се, постизали успехе... Осам година прошло је као дланом о длан; тек сада схватамо колико смо те наше тренутке узимали здраво за готово, као да ће вечно трајати...

Наравно, није увек све било мед и млеко. Било је сукоба, али никада нисмо допустили да нас разлике раздвоје. Стицање било каквог знања процес је пун грешака, и правили смо их. Дешавало се да загусти. Дешавало се и да не знамо куда идемо, чинило нам се да су сви против нас. Ипак, никад нисмо одустали једни од других. Остали смо сложни и кроз сузе и кроз смех. Сваки успех и неуспех дочекали смо раширеним рукама. Били смо ту да својим пријатељима ублажимо пад. Заједно смо пребродили сваку лошу оцену, као што смо заједно прославили и сваки добар резултат, а било их је много. Трудили смо се да будемо пример онима који долазе после нас. Неговали смо вредности поверене од претходних генерација и зачинили их својом посебношћу. Тако нешто једна особа није могла да постигне сама, али армија попут нас може да савлада сваку препреку коју живот поставља.

Ушли смо у ову школу као странци, а излазимо као породица. Не постоји ништа што то може да промени.

Ива Лазаревић 8/1

НАША РЕЧ, лист ученика и наставника ОШ „Сестре Илић” - Број 88 - Мај 2019. год.

Штампа: ВАЉЕВО ПРИНТ - Тираж: 500

СЕСТРЕ ИЛИЋ

Хероине из давних времена

Сестре Илић рођене су у Ваљеву, у занатској породици. Отац Цветко, најпре зидар, а касније грађевински предузимач, створио је пристојне услове за своју породицу.

Бранка, најстарија сестра, рођена је 1914. године, после двојице браће, Живка 1910. и Александра 1912. У родном граду, Ваљеву, завршила је основну школу и гимназију. Као девојчица била је веома озбиљна. Као ђак седмог разреда гимназије се разболела, имала је слаб апетит уз високу температуру. Истовремено су се разболеле Живка и Нада, па је кућа личила на болницу. Пошто је Бранка прележала тежи облик тифуса, опала јој је коса, а физички је била исцрпљена. Није било трајних последица болести.

Правни факултет завршила је 1940. године. У току студија морала је да се запосли, јер отац није могао даље да школује петоро деце, па је почела да ради као службеник у општини у Ваљеву. Била је један од оснивача Удружења правника, била је ангажована у одбрани женских права и за женски покрет.

Живана - Живка - Жижа, рођена 1917. године, као девојчица била је веома тиха и повучена. Имала је узор у својој старијој сестри, јер је у свему опонашала. Била је врло лепа, пријатног гласа и истанчаног слуха, па су се градске песме чуле у кући Илића. После завршетка гимназије, почела је ванредне студије права. Са сестром Бранком радила је у библиотеци Удружења правника. Заједно су прикупљале помоћ за бивше шпанске борце, међу којима је било и Ваљеваца.

Нада, најмлађа сестра, из милошти звана Чуле, рођена је 1923. године. Још у ђачкој клупи као ученица VII разреда гимназије, ступа у омладински покрет.

На почетку народно-ослободилачке борбе 1941. године, сестре Илић укључују се у народно-ослободилачки покрет. У Ваљеву раде на прикупљању помоћи за партизане и растурању легатка против непријатеља. Почетком августа 1941. године, све три ступају у Колубарску чету Ваљевског партизанског одреда. Боре се раме уз раме са осталим борцима код Љига, Драчића, на Руднику где су се истицале храброшћу, нису се штеделе. Пошто се број рањених бораца

повећавао, радиле су и као болничарке где су показале пуно разумевање и хуманост.

Учествовале су у борбама које су вођене почетком 1942. године на планинским висовима Повлена, Маљена, Јабланика и Медведника. Непрестане борбе, недостатак у људству исцрпљивале су све. И сама Бранка је оболела, добила је високу температуру, почела да бунца... Али успела је да се опорави, настави са борбом.

Требало је даље пробити обруч и прећи у чачански и ужички крај. Борбе су биле свакодневне, а губици занчајни. Негде у селима код Горњег Милановца Бранка не може даље. Покушава да се прикрије у оближњим селима док се не опорави, али пада у непријатељске руке. Код Љига, неколико дана касније, непријатељ хвата Наду, а затим и Живку...

Априла 1942. године доведене су у ваљевски затвор где су саслушаване и мучене. Активно су учествовале у раду покрета отпора док су биле и у затвору.

У лето 1942. године пребачене су у логор у Шапцу. Следе нова саслушања немачких истражника и специјалних агената полиције, али они не постижу жељени циљ. Покушавали су на све начине да слома њихов борбени дух. Мучене су до бесвести.

Увече, 12. септембра 1942. године су заједно стрељане.
Виолета Ракић, професор историје

ОНИ СУ НАЈБОЉИ...

Наша школа ће с поносом памтити генерацију матураната 2018/19, саткану од вредних и марљивих ученика, увек спремних за нове изазове и истраживања. Радити са оваквом децом био је тежак и одговоран задатак, али истовремено пријатан и интересантан, због могућности размене мишљења са представницима савремене генерације.

Међу њима се посебно истичала **Ђурђа Петровић**, ученица 8-4 одељења. Од првог дана зрачила је самопоуздањем и жељом да стекне нова знања и искуства које школа може да јој пружи. У понашању је одмерена, како и приличи правом ученику, лако успоставља контакт са другарима, увек је спремна да притекне у помоћ. Ђурђу су, као кандидата за ђака генерације, поред постигнутог успеха током школовања, препоручили и резултати на општинским, окружним и државним такмичењима из географије и српског језика, енглеског језика, математике. Највећи успех постигла је на такмичењима из географије, где је два пута обезбедила пласман на Државно такмичење, и из српског језика, где је као ученица седмог разреда учествовала на Др-

жавном такмичењу, и остварила запажене резултате у конкуренцији најбољих ученика из целе Србије.

Наставници и ментори посебно истичу њену спремност на сарадњу, тимски рад и однос пун поштовања и поверења према наставнику. Активно је учествовала у свим школским приредбама и манифестацијама, радионицама и пројектима наше школе.

Оно што Ђурђу чини јединственом јесте њен непоколебљив карактер, јака воља и преданост раду. У том смислу, она је успела да, уз помоћ својих наставника и ментора искористи све своје потенцијале и помери границе сопствених могућности и постигнућа. Постављајући нове стандарде, Ђурђа је већ постала пример млађим генерацијама ученика наше школе које мотивише за још веће успехе у школи и на такмичењима.

Матија Радовановић је најбољи ученик одељења 8-1. Током протеклих осам година трудио се да школу представља на што бољи начин. Његове амбиције су га довеле до запажених резултата на многим такмичењима (хемија, биологија, математика и српски језик). Захваљујући редовном тренирању ватерпола, стигао је и до републичких такмичења из пливања. У будућности планира да се бави друштвеним наукама и спортом.

Током школовања имао је среће да буде окружен дивним пријатељима и наставницима који су га све време подржавали.

Јелена Пантелић је најбоља ученица одељења 8-2. Јелена је остварила запажене резултате на такмичењима. У осмом разреду учествује на републичком такмичењу из географије. Скромна и ненаметљива, увек је пуштала да резултати говоре о њеном успеху. Веома је амбициозна и самостална особа.

Планира да се бави друштвеним наукама. Са свим својим квалитетима треба да буде узор генерацијама које долазе.

Ђурђа Блануша је најбољи ученик одељења 8-3, не само због одличног успеха и многобројних такмичења,

на којима је постизалас запажене резултате, већ и због моралних вредности које поседују. Скромност, ненаметљивост, одмереност и енергичност, када треба, то су особине које је красе. Васпитан је ученик, пријатан саговорник и ђак чија су схватања и вредности изражене без обзира на ситуације у којима се налази. О ученику попут ње причамо са посебним задовољством и остаје нам у лепом сећању.

Катарина Симић је спортиста генерације. Она је веома свестрана и током протеклих година постигла је сјајне резултате у различитим

Математичка нада

Све ређе у настави имамо озбиљно смерних и логички усмерених ученика. Она је једна од њих. Скромност и мирноћа, од Бога и родитеља, дате су јој врлине!

Јована Југовић, ученица 2/2, од почетка школовања показује велико интересовање за математику. Лако и брзо усваја нова знања. Надограђује се великим радом на математичкој секцији у школи и код куће.

У првом разреду постигла је запажене резултате на такмичењима “Квиз математичког листа” (2. место на окружном такмичењу) и Међународном такмичењу “Кенгур без граница” (републичка похвала).

Ове године остварила је висок пласман на Кенгур такмичењу републичког ранга - 3. награда чиме је уврштена за Финално такмичење на

Природно-математичком факултету у Крагујевцу 09. јуна 2019. Једини је награђени ученик млађих разреда наше школе за Међународно такмичење “Кенгур без граница”.

спортовима. Посебно се истакла у одбојци, како у школи, тако и ван ње. Представљала је школу и у рукомету и фудбалу. Тешко је у мало речи набројати све трофеје које је освојила са својим тимовима. Катарина је добра другарица, дивна особа, увек је ведра, насмејана и спремна да свима помогне. Планира да упише Спортску гимназију у Београду и настави да се бави спортом

Он је наш НАЈ такмичар

Наука, уметност, спорт; шесто два је одељење које заиста блиста на свим фронтима. Ипак, међу њима се по резултатима један посебан ученик.

Ђорђе Јовановић је током протекле школске године остварио изванредне успехе. Са директним пролазом на општинско такмичење из српског, освојио је прво место, а затим треће на окружном такмичењу. На школском, општинском и окружном такмичењу из математике прославио се првим местом, а на републичком је био на трећем. Из физике је на школском и општинском такмичењу освојио прво место, а на окружном и републичком је достигао друго место (прво место му је измакло за два поена). На међународном такмичењу “Кенгур” такође је остварио сјајне резултате. На школском такмичењу је освојио прво, на окружном друго, а на државном треће место, што га је пласирало на финално такмичење које ће се одржати 9. јуна. Ове године ће се 18. јуна придружити и математичком друштву “Архимедес”.

Осим успеха у области науке, Ђорђе може да се похвали резултатом и у каратеу - црни појас, први дан. Ђорђе нађе времена и за добру књигу, тако да се његови писани радови

својом зрелашћу издвајају од већине вршњака, а радо троши време и на спортском терену, где са својим друговима и уз фудбалску лопту показује да се све може ако се жели и има љубави. Питали смо Ђорђа како успева да постигне да одржи баланс између свих тих активности и рекао нам је да је добра организација времена победничка формула. Такође је рекао да је један од кључева успеха то што не ради ништа на силу. Иако

оно што ради схвата озбиљно, њему су физика и математика игре. Главни извори мотивације су му родитељи који га подржавају у свему што ради, као и наставници који га припремају за свако такмичење.

Говори нам како је круна успеха ништа друго до постигнут резултат и како се на крају сав уложен труд увек исплати. Подршку му, наравно пружа и његово одељење. Након сваког такмичења, увек су ту за њега и бодре га да буде што бољи, а он им узвраћа на свој начин. Када неко има проблем, не само у вези са школом, Ђорђе да све од себе да му помогне. Није му тешко да своје слободно време дели са њима помажући им у свим предметима како би постигли што боље резултате. Вежба са њима француски, преслишава географију, обнавља формуле... На жалост, ове године морају да се опросте од њега, јер он жели да настави седми разред у Ваљевској гимназији. Ово је природан корак за њега, јер у будућности планира да се бави математиком.

Браво, Ђоле, поносни смо и само напред у свет нових формула!

Ива Лазаревић 8/1

Нађа Симић, ученица 7-4, изузетно је вредна и одговорна девојчица. Све школске обавезе с лакоћом испуњава. Дугогодишњи је члан школске екипе на математичком такмичењу „Архимедес“. Такође, годинама запажене резултате остварује на такмичењу из математике, још од млађих разреда. Ове школске године се, поред наведених, такмичила и из хемије, а посебно се истакла на такмичењу из српског језика и језичке културе. На

општинском такмичењу освојила је друго место, а на окружном освојивши прво место, пласирала се на републичко такмичење.

Изузетна оштроумност, брзина мисли, логичко закључивање, посвећеност и одговорност, када је у питању наставно градиво, јесте оно што одликује **Јанка Гођевица**, ученика 7-3. Посебно интересовање показао

је за биологију, историју и српски језик. У петом и шестом разреду остварује сјајне резултате из биологије и историје. Ипак, нарочито се истакао из српског језика. Ове школске године био је други на општинском, а трећи на окружном такмичењу из књижевности. Књижевна олимпијада, док је освајањем 2. места на окружном такмичењу из српског језика изборио пласман за учешће на републичком такмичењу.

Сара Јаневска, ученица 6-2, веома рано је открила љубав према музици и дар за компоновање. По трећи пут заредом на Фестивалу дечјег музичког стваралаштва „Деца композитори“ осваја прву награду. Ове године донела нам је чак две прве републичке награде са по максималних 100 бодова за своје две клавирске композиције „Уклети

циркус“ и „Срце на киши“. Сара је апсолутни победник овог престижног такмичења. Поред музике, показује изузетне резултате из српског језика, биологије и физике. На општинском такмичењу из српског језика освојила је прво, на окружном друго место. Из физике - друго место на школском и општинском и похвалу на окружном такмичењу. Бави се и цудоом и каратеом. Веома је тиха, духовита, упорна и храбра. Добра је другарица и увек спремна да помогне.

Милан Митровић, одличан ученик 7-4, врло је вредан и константан у раду. Ове школске године учествовао је на такмичењима из неколико предмета: хемија и српски језик - општинско, биологија - окружно, а најбољи резултат остварио је на такмичењу из географије - пласман на републичко.

Андреј Крстивојевић, одличан ученик 7-3, пласирао се на ре-

публичко такмичење из техничког и информатичког образовања. Посебну љубав гаји према авионима и авиомоделарству, те се другу годину заредом такмичи у тој области.

Ива Крмановић, Зврковка 1-4, не само што је постигла фантастичан

успех и пласирала се на републичку смотре рецитатора, већ је и на математичком такмичењу, „Кенгур без граница“ на нивоу наше школе била првопласирана. Надамо се да ће Ива и у наставку одрастања у нашој школи показати још неке надарености којима ћемо се поносити.

Фантастичан успех и пласман на републичко такмичење у шаху постигли су **Павле Милутиновић** 6-2, **Матија Михаиловић** 4-1 и **Лука Матијашевић** 1-4, а наша школа је освојила 2. место у екипном такмичењу. Сва тројица играју шах од малих ногу и чланови су ваљевског шах клуба.

ОВОГОДИШЊИ УСПЕСИ

РЕПУБЛИЧКА ТАКМИЧЕЊА

МАТЕМАТИКА - Ђорђе Јовановић 6-2;
ментор Милан Дракул

ФИЗИКА - Ђорђе Јовановић 6-2; ментор
Зоран Каљевић

СРПСКИ ЈЕЗИК - Нађа Симић 7-4;
ментор Гордана Поповић, Јанко
Гођевац 7-3; ментор Наташа Антонић

РЕЦИТАТОРИ - Ива Крсмановић 1-4;
ментор Татјана Рељић

ГЕОГРАФИЈА - Ђурђа Петровић 8-4,
Милан Митровић 7-4; ментор Ана
Ђурђевић, Јелена Пантелић 8-2;
ментор Тања Антонијевић

ТЕХНИЧКО И ТЕХНОЛОГИЈА
АВИОМОДЕЛАРСТВО - Андреј
Крстивојевић 7-3; ментор Невенка
Трипковић

СТОНИ ТЕНИС - Огњен Исидоровић
7-3; Војин Крстић 8-4; ментор Душан
Миловановић

ПЛИВАЊЕ - Симон Стефановић
7-1, Драган Аврамовић 6-2, Матија
Радовановић 8-1; ментор Марија
Ножица

ШАХ - Павле Милутиновић 6-2,
Матија Михаиловић 4-1, Лука
Матијашевић 1-4 - ментор Ненад
Павловић

ФЕДЕМУС "Деца композитори"
- Сара Јаневска 6-2; ментор Иван
Рабасовић

ОКРУЖНА ТАКМИЧЕЊА

МАТЕМАТИКА - Милица Милетић
4-1, Страхиња Танасковић 4-4,
Јована Мојсиловић 5-2, Филип Савић
5-2, Катарина Бојанић 5-2, Анисија
Соловјева 5-2, Огњен Раковић 6-2,
Сања Панић 6-2, Нађа Симић 7-4,
Вања Митровић 7-4, Сава Петровић
7-4

СРПСКИ ЈЕЗИК - Јована Мојсиловић
5-2, Софија Ђуричић 5-2, Јана
Петровић 5-2, Сара Јаневска 6-2,
Наталија Туловић 8-3

КЊИЖЕВНА ОЛИМПИЈАДА - Јанко
Гођевац 7-3

РЕЦИТАТОРИ - Сара Биљић 6-4, Богдан
Протић 6-4

ФИЗИКА - Сара Јаневска 6-2

ХЕМИЈА - Јована Ђенић 7-3, Сава
Петровић 7-4

ГЕОГРАФИЈА - Јанко Недељковић 7-4,
Бојан Андрић 8-1

ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК - Ива Лазаревић
8-1

Из пера наших талената...

Другарство

Другарство је нешто најлепше
на свету. Другарство нема границе.
Другарство је вечно! Њега не
можеш купити у продавници!

Друг ти значи више од свега.
Друг ће ти увек помоћи у невољи и у
самоћи. Буди сигуран да он ће доћи.
Друг ме воли и ја њега. Заједно смо
јачи, јачи смо од свега! Са другом ћу
увек проводити сво време! Увек ћу
бити ту када му треба.

Другарство траје заувек!

Мина Џоковић 2-4

Мрав и кит

Неко је бацио кору од банане
у океан. Мрав Ђорђе је био на тој
кори. Плима га је носила океаном.
Онда је Ђорђе видео кита Џорџа.
Причали су да имају слична имена.
Заједно су направили сплав и пло-
вили океаном. Видели су гусаре и
узвикнули: "Напад!" Џорџ је снаж-
но запливао према њима. Ђорђе га
је храбрио. Гусари су се уплашили и
побегли.

Михаило Вићентијевић 1-3

Мама

Мама ми је много фина,
даје ми пуно витамина.

Допушта ми све што хоћу,
и дању и ноћу.

Има лепо лице,
идемо заједно кроз улице.

И кад падне снег,
волећу је заувек.

Магдалена Матић
и Дејана Савић 3-2

ПЕТИ РАЗРЕД

На крају године, као и обично, одлазимо у старије разреде, али ми, четвртаци, одлазимо у пети разред. Растајемо се од учитељице, добијамо нове наставнике. Надам се да нам то неће представљати проблем, стекли смо довољно знања код учитељице.

Ана Мишковић 4-2

Крај четвртог разреда

Ближи се крај четвртог разреда. Ускоро ће и крај нашег четворогодишњег дружења. А сећам се као да се јуче десило, наш први полазак у школу....

Сви смо једно другом непознати, стидимо се, скривамо поглед, плашимо се сусрета са учитељицом, а данас се сви дружимо и играмо. Било је разних несташлука, лудорија и препирки. Наша учитељица је заједно са нама све то преживела. Уложила је у нас много труда и научила нас прва слова и прве бројеве, да не будемо тужибаве и да се лепо дружимо. Наше другарство се наставља и у петом разреду, али најтеже ће ми пасти растанак са учитељицом. Никада је нећу заборавити, памтићу је као најбољу учитељицу и увек ћу је посећивати.

Хвала, што је пуна стрпљења и разумевања за све нас и што је успела да се избори са нама.

Невена Николић 4-3

Наша учитељица

Наша учитељица дивна и фина, прелепа,
Као створена и мила!

Дивна, лепа, љупка и сјајна наша друга мајка.
Учи нас и теши, наше глупости све она реши,
Извините, опростите због сваког нашег
немира, несташлука и безобразлука.

Њена предавања, све нас води до великих знања.
Учили смо слова и речи, а ко нас је то научио?

Наша учитељица!
Наша учитељица дивна и фина, прелепа,
као створена и мила!

Невена Николић 4-3

Пети разред

У IV-2 има много слатке деце
на одмору често једу переце.
Учитељица је понекад строга
Али уопште није бабарога.

Провели смо дуге, веселе дане
учили натенане.

Дошао је на ред и тај
страшни пети разред.

Сви нас њиме плаше
наставници, родитељи наши.

Видећеш кажу, кад дођу
предмети тешки, нема ту
учитељице, проблем да реши.

Каја Белушевић 4-2

Личност која ми је узор

Моја највећа подршка и најдража бића су чланови моје породице. Значи ми њихова љубав, пажња и присуство. Али, моје детињство додатно је улепшала она.

Упознала сам је пре четири године. Тог дана била сам јако уплашена и несигурна. Са страхом сам ушла у школу заједно са мојим родитељима и братом. Иако је школа у коју сам дошла била мој избор и жеља, имала сам невероватну трему.

Испред нас се појавила лепа жена, средњег раста, плаве косе и са најлепшим зеленим очима. Сва несигурност и страх нестали су када сам чула њен нежан глас и видела топли осмех на њеном лицу. Рекла је : „Ја сам Светлана Левнаић и драго ми је што ћу са вама провести, надам се лепе и успешне четири године!“ Запамтила сам сваку реч коју је изговорила. Из њеног погледа и гласа осетила сам невероватну љубав и наклоност према деци која су седела испред ње. Захваљујући тој топлој добродошлице и најлепшем осмеху, несигурност је нестала, самопоуздање се вратило и била сам спремна за следећи радни дан.

Њена племенитост, посвећеност и солидарност били су ми још јачи мотив да будем све боља и успешнија. Поверење које нам поклања ствара додатну обавезу и ја је са задовољством испуњавам.

За четири године, колико смо заједно научила нас је пуно, неко боље зна математику, неко српски, неко лепо црта, други боље певају, али све заједно нас је научила да се дружимо и будемо подршка једни другима.

И једног дана, ако одлучим да будем учитељица, волела бих да све урадим баш као моја Цеца.

Милица Милић 4-1

РОБОТИ У НАШОЈ ШКОЛИ

Живимо окружени рачунарима. Сакривени су у нашим мобилним уређајима, сатовима, телевизорима, кухињским апаратима, аутомобилима, лифтовима. Олакшавају нам послове, а учење чине занимљивијим. Захваљујући рачунарима, слободно размењујемо информације и имамо брз приступ знању.

Често се чини да су рачунари паметни. Морамо да вас разочарамо – рачунари, још увек, не могу самостално да мисле! Рачунари су машине које следе упутства (наредбе) и тако обављају различите задатке.

Наредбе рачунарима пишу људи, мали и велики програмери. Скупови наредби које рачунар извршава називају се програми.

Да би рачунар могао да вам помогне да брже и боље обављате неки посао, морате да га за то „обучите“ - програмираете. Проблеми умеју да делују нерешиво, попут магије. Нарочито за наше петаке и шестаке, који су се први пут сусрели са програмирањем. Да би смо их више заинтересовали за програмирање и приближили им тематику, у помоћ смо позвали старије другаре из Техничке школе Ваљево.

Астрономски дан у Петој

У оквиру различитих активности поводом Дана школе, ученици су имали прилику да посете покретни планетаријум.

Подељени у групе, ђаци су уживали у посматрањању звезданог неба и на тај начин стекли незамењиво искуство и знање о постојању и кретању небеских тела.

На веома сликовит и занимљив начин приказана су васионска тела, звездана јата и галаксије, што чини планетаријум савременим наставно-педагошким средством.

Пројекције у мобилном планетаријуму су јединствена прилика да се популаризује астрономија, чији је предмет проучавања уједно и део наставног садржаја њој сродних наука.

Ученици III разреда смера мехатроника су 30. новембра 2018. године, у холу школе одржали јавни час “Примењено програмирање у роботизици кроз вршњачку едукацију”. Помоћ су им пружили њихови професори електро струке, Горан Мишовић и Небојша Бранковић.

Ученици петог и шестог разреда, и сви остали заинтересовани ученици школе, могли су да виде седам различитих модела, које су њихови старији другари, средњошколци, самостално израдили и програмирали. Такође, могли су и сами да управљају појединим моделима или да се опробају у њиховом програмирању.

Наши другари су били одушевљени. У почетку стидљиво, затим све смелије и одважније, ухватили су се у коштац са роботом пауком, аутомобилом који прати задати траг на стази, граверском машином, на којој су гравирали моделе према својим цртежима. Многим су се допале разнобојне лампице, које се пале и гасе према њиховој жељи (програму).

Након свега што су видели, другачијим очима гледају на наставу информатике и процес програмирања.

Иницијатор овог догађаја била је професор информатике Даница Бранковић.

Раухов матички квиз

У новембру месецу 2018. године на општинском нивоу је одржан Раухов математички квиз. Учесници су били ученици млађих разреда, а такмичење је одржано у Другој школи. Екипу наше школе чинили су Михаило Вићентијевић 1-3, Јована Југовић 2-2, Нађа Пејић 3-1 и Страхиња Танасковић 4-4. Екипа је освојила 4. место. У друштву бројне публике и својих учитељица ђаци су уживали у математичким игрицама. Припремале су их учитељице Александра Николић, Слађана Момић, Дана Јосиповић и Ана Лончар.

Идем у продужени боравак

Постоји једно место у школи
које свако дете посебно воли.
Ту бриге тешке одмах нестају,
дружење и забава никад не престају.

Добро зна свака глава мала:
ту је учење, игра, смех и шала.
Покушај! Научи! Испробај! Сазнај!
И авантури ту није крај!
С другом подели радост и тугу,
скочи високо, офарбај дугу!

Ту не постоји проблем јак.
Ту је сваки домаћи лак.
Без муке се уче прва слова.
Па то је права земља из снова!
Зато са поносом каже сваки ђак:
„ИДЕМ
У ПРОДУЖЕНИ БОРАВАК!“

То сам ја

Ја сам једна сасвим обична тринаестогодишња девојчица као и свака друга, а ипак другачија. Изгледам... па... обично. Неки ми кажу да сам лепа иако не мислим баш увек тако, али ме уверавају говорећи да ми очи и осмех дају неку посебну лепоту коју само други виде на мени. И у мени.

Волим људе. Посебно вршњаке. Кад су добри према мени, обожавам их. Нису увек пријатељски расположени и то ме веома растужи и наљути. Тада ми понекад кажем неку ружну реч, али не мислим тако. Знам да то није лепо, али ми је тешко да не вратим када ме неко вређа. Брзо се покајем. Одљутим се и извиним.

Мама ми каже да је то зато што имам добру душу и да не обраћам пажњу када се праве важни и мисле да су најпаметнији. Често ме такве ситуације растује.

Вероватно и друга деца имају своје туге. Све ме то прилично збуњује. Збуњује ме и размишљање о томе како ја видим себе, шта мислим како ме други виде и шта други стварно мисле о мени.

Како то да знам ?

Нека деца и људи нису увек искрени. Мењају мишљење и понашање према другима без разлога. Не разумем зашто? Можда сам несигурна баш због тога. Зато што не знам када су искрени, а када не... Очигледно ћу морати још много да учим и о себи и о другима; да боље упознам и себе и друге.

Сада знам да сам искрена, весела, да волим људе и животиње, природу, море, пливање, сладолед, музику, играње, глуму, шалу...И да не волим баш много да учим...али ћу се потрудити, јер верујем мами кад ми каже да се из књига може много научити. А они који ме познају, знају да сам баш таква.

Анастасија Марковић VI-2

Сарадња са родитељима

Одељење 2-2 негује сараднички однос са ђачким родитељима.

Током ове школске године спроведено је више пројеката – обе-

лежаване Дана толеранције, 16. новембра. 2018. год., уз учешће породице Елфahal у презентовању Судана, њихових обичаја као и осталих родитељки (Рада, Љиља, Каћа, Марина, Сања....) у припреми сланих и слатких ђаконија за децу.

26. фебруара 2019. реализован је ТЕМАТСКИ ДАН - ДВА ЛИЦА СУНЦА – за конкурс “Заштита за све”, Б 92 и Еуцерин Србије, у сарадњи са предавачима - професорком естетске неге Медицинске школе, Александром Марић, ђачком мамом и офталмологом др Тањом Мирковић ЗЦВа. Кроз очигледно превадање ученицима је објашњен значај заштите

од UV зрачења. Ђаци су разумевање теме приказали својим ликовним и литерарним радовима.

Математичке радионице и квизове реализујемо са ђачком мамом, професором математике Марином Југовић.

Активности нам фотографише уметничко око мама Цеце Емрековић.

У наредном периоду настављамо сарадњу и са осталим родитељима.

Екскурзија за памћење

Нова маршрута - нови доживљаји

Рано ујутру почела је наша авантура. Кренули смо у осам сати из Ваљева, преко Аранђеловца и Тополе, и стигли смо до Свилајнца. Успут смо посетили Природњачки музеј и Дино парк, где смо имали прилику да у виду макета видимо ретке изумрле врсте диносауруса и да научимо нешто више о прошлости наше планете.

Наша авантура наставила се пут Деспотовца, где смо посетили манастир Манасију, задужбину Деспота Стефана Лазаревића. О овом манастиру доста смо слушали на часовима историје, а сада смо имали прилику да видимо ову прелепу задужбину.

Пут смо наставили ка Ресавској пећини, заштићеног добра природе. У пећини смо имали прилику да видимо прелепе пећинске украсе, сталагмите и сталактите. Ова пећина је једна од најзначајнијих туристичких дестинација у Србији, стара 80 милиона година, на четири је нивоа, дуга 4,5 километара.

Наша следећа станица била је хотел "Алфа" у Кончареву код Јагодине, где смо и преноћили. Након вечере смо отишли у дискотеку, и сви заједно смо се дружили до касних вечерњих сати.

Ујутру, након доручка, стигли смо у Јагодину. Прва дестинација био је Музеј воштаних фигура, један од шест музеја у Европи, а први у Србији. Отворен је 2008. године. Највише нам је привукла пажњу фигура Вука Бојовића,

који је за живота сам позирао при њеној изради. Затим смо слободно време провели у самом граду.

Пут настављамо до Крагујевца и прво обилазимо Акваријум при Природно-математичком факултету. Све рибице и остале животиње изазвале су различите емоције, од страха до дивљена. Следи посета Музеју 21. октобар и обилазак Меморијалног парка Шумарице, у коме смо чули нешто више о српском народу током Другог светског рата и где су нам причали како је настала чувена песма Десанке Максимовић "Крвава бајка".

Након обиласка, кренули смо назад у Ваљево. У аутобусу смо размењивали утиске о протеклој екскурзији и општи је утисак да нам се свима допала.

Ива Крстивојевић, Јована Ђенић и Јана Сарић 7-3

Рекреативци на Тари

Шест одељења наше школе је у периоду од 3. до 9. априла боравило на Митровцу на Тари, у оквиру наставе у природи. Деца су свакодневно време проводила у шетњи, спортским такмичењима, дружењу, игри и стицању нових знања.

Први пут су обишли медвеђу чеку и видели траг медвеђих канџи у кори дрвета. Научили су да је

најтежи медвед на Тари тежак 440 кг, а да је најтежи чиповани медвед тежак 216 кг и да се зове Драгчега. Поред Драгчета на Тари живи још 18 чипованих медведа: Муса, Марко, Милоје, Милица, Бура, Мирка, Љубинка, Оги, Добривоје, Медена, Флекица, Звездана, Батица, Рача, Вера, Тара, Андреј и Ранко.

Деца су пажљиво слушала и приче о биљном свету Таре, храбрим ловцима, здравој исхрани, значају природе и њеном очувању. Свакодневно су учествовали на разним спортским турнирима. Посебно им је било занимљиво и несвакидашње надвлачење конопца, скупљање лоптица из обруча, преношење лопте у ланцу изнад главе. Вечерње журке и активности попут маскенбала, игре без граница, најбоље фризура и брејкденса, само су употпунили већ испуњен дан.

Успомена на ову рекреативну наставу остаће им за цео живот.

Ја сам чудо видео

Царић спава на локвању,
жаба пуже по пању.
Славуј жури куче,
чапља кола вуче.
Јеж жури зеца,
рак рибу пеца.
Славуј и коза уче,
чапља носи папуче.
Слон се боји миша,
глиста се шиша.

Сара Бранковић 1-3

СВИ НАШИ УСПЕСИ

Спорт је важан део одрастања, васпитања и образовања. Кроз игру се расте, развија се дух и тело, кроз рад секција негује се другарство, а такмичења су нам посебна страст. Стога не чуде многобројни успеси на такмичењима у свим спортским гранама ученика наше школе, како школским тако и ваншколским.

Споменућемо успехе у овој школској години, који се не разликују од претходних, јер традиција се наставља. Прва такмичења у школској години су пливање и стони тенис. **Пливачи** су постигли највећи успех, јер су се пласирали на републичко такмичење, где су остварили следеће резултате: Симон Стефановић, 7-1 заузео је 4. место у дисциплини краул, затим Магија Радовановић 8-1 (11. место у дисциплини прсно) и Драган Аврамовић 6-2 (10. место у дисциплини краул).

Стонотенисерска екипа у саставу Огњен Исидоровић 7-3 и Војин Крстић 8-4, прваци су града и Колубарског округа, пласирали су се на државно првенство.

Следи такмичење у **малом фудбалу**, где другу годину за редом наше девојчице освајају 2. место, са екипом у саставу: Анђела Танкосић 7-1, Тијана Матић 7-1, Катарина Симић 8-1, Кристина Радосављевић 8-4, Марија Ђурђевић 8-2, Николина Поповић 6-2, Нађа Ђурић 6-2, Ива Јанковић 6-2, Христина Радојичић 8-2 и Јована Пантелић 8-2.

Исти успех постиже и **женска рукометна екипа** освојивши 2. место у граду са следећом екипом: капитен Марија Ђурђевић 8-2, Душица Јаковљевић 8-1, Христина Радојичић 8-2, Катарина Симић 8-1, Анђела Танкосић 7-1, Јована Пантелић 8-2, Кристина Танкосић 8-2, Нађа Ђурић 6-2, Николина Поповић 6-2, Јована Савић 6-1, Миона Вилотић 8-1 и Лена Ранисављевић 8-2.

Велики успех постиже **мушка рукометна екипа** која осваја 1. место на градском и 2. место на окружном

такмичењу. Овом успеху су допринели: капитен Огњен Жарковић 8-3, Давид Ивковић 8-3, Огњен Симјановски 8-3, Антоније Селаковић 8-1, Бојан Андрић 8-1, Марко Радовановић 8-1, Матија Дамњановић 8-2, Јован Чалић 8-2, Вукашин Веселиновић 8-1, Никола Ђорђевић 6-3 и Стефан Петрић 8-2.

Да смо школа у којој се генерацијама уназад негује љубав према **одбојци** доказали смо и ове године на градском такмичењу. Девојчице освајају убедљиво ПРВО место победивши у три утакмице без иједног изгубљеног сета, док су дечацци заузели друго место. Доминиција је реч која најбоље описује нашу школу везано за одбојку. Девојчице у даљем току такмичења освајају 3. место на окружном такмичењу. За екипу школе играле су: капитен Катарина Симић 8-1, Кристина Радосављевић 8-4, Јелена Михаиловић 8-1, Кристина Танкосић 8-2, Наталија Ранко-

вић 8-4, Милица Аксентијевић 8-1, Марија Аничих 8-1, Ива Крстивојевић 7-3, Мина Станојевић 7-3, Маша Јањић 7-4 и Сара Петронић 7-2, док су мушку екипу школе представљали: капитен Лука Мијаиловић 8-2, Матија Дамњановић 8-2, Матија Андрић 8-2, Матија Муњић 8-2, Матија Јаковљевић 7-1, Јован Чалић 8-2, Деспот Мијаиловић 7-4, Симон Стефановић 7-1, Андреј Иконић 7-1, Стефан Миликић 8-3 и Немања Томић 8-3.

Наши **стрелци** Милица Јовановић 6-3 и Тодор Гајић 7-1 освајају појединачно 4. место на градском такмичењу свако у својој категорији.

Крос РТС-а је успешно реализован, са учешћем преко 700 ученика, кроз 16 трка у свим узрасним категоријама од првог до осмог разреда.

Ито није све, у тренутку писања овог текста припремамо се за **Мале олимпијске игре**, такмичење за ученике првог, другог и трећег разреда на коме смо претходних година увек били успешни, а малци су чак пет пута представљали нашу школу и град на републичком такмичењу.

Ласкаву титулу „СПОРТИСТА ГЕНЕРАЦИЈЕ“ ове године је понела ученица 8-1 Катарина Симић, одбојкашица, која је последње три године била члан и у осмом разреду капитен одбојкашке екипе, али исто тако је допринела и великом успеху рукометне екипе и екипе девојчица у малом фудбалу.

Наши ученици су успешни и активни учесници свих градских спортских манифестација као што су атлетска трка „Генерал Светомир Ђукић“, Светосавска трка на којој доминирају наши атлетичари Емилија Обрадовић 3-1 и Димитрије Гајић 4-1. Морамо напоменути масовно учешће наших ученика на свима акцијама ПК „Повлена“ пешачења и планинарења, Спортске игре младих, Јуниорски кошаркашки турнир, Ваљевски полумаратон, Дан изазова, Згиб зона... Издвојићемо за крај наше најуспешније рваче Рељу Лукића 4-4 и Бојана Андрића 8-1, а нека нам не замере пливачи, ватерполисти, тенисери, фудбалери, кошаркаши, одбојкаши којих има на претек као и њихових клубских успеха.

Наш највећи понос је што је физичко васпитање ученици наше школе воле и што велики број деце радо вежба на часу, те је успех неизоставан. А да све буде овако деценију уназад брине се наш сложни тим професора физичког васпитања Љиљана Игњатовић, Душан Миловановић, Бојан Камкински и Марија Ножица.

Марија Ножица, професор физичке културе

Из пера наших талената...

Моја мајка

Ивана је за мене најлепше име, јер се тако зове моја мама. За мене је она све.

Висока је и витка. Има браон очи и пуне усне. Коса јој је црвена. Облачи се модерно. Воли да носи панталоне и високе штикле. Права је дама. Обожава накит, а руке су јој пуне прстења.

Нежна је и осећајна. Говори тихо са пуно љубави. Те њене речи дирају и душу и срце. Све своје слободно време проводи са мном. Тада се играмо, причамо, шетамо... најсрећнији сам када се држимо за руке. Тај додир ми даје крила да могу да полетим.

Тужан сам када је болесна и нерасположена. Тада ме душа боли. Увек ме пољуби за лаку ноћ и тако утонем у сан.

Сви је воле и поштују, нарочито ђаци, јер је учитељица. Тада сам веома поносан.

Хвала јој што ме је родила и што ми је баш она мајка.

Мама значиш ми више од живота.

Игњат Косорић 2-3

Занимљивости из енглеског језика

Најстарија енглеска реч је town (град).

Најдужа реч у енглеском језику има 45 слова "pneumonoultramicroscopicsilicovolcanopneumonia". То је плућна болест изазвана удисањем пепела и пешчане прашине.

Прва реч из српског језика забележена у енглеском језику јесте вампир (vampire).

Изразом a wet blanket описујемо особу која својим ставом, речима и делима квари забаву другима, а у буквалном преводу значи "мокро ћебе".

Када нам се нешто не допада, а при том не желимо некога да увредимо

користимо израз It's not my cup of tea, у буквалном преводу "то није моја шоља чаја"

Ако је нешто просто као пасуљ употребљава се израз a piece of cake,

што у буквалном преводу значи "парче торте"

Када хоћемо да кажемо да нешто не разумемо уопште тј. да је то "шпанско село" за нас користи се израз It's all Greek to me, у буквалном преводу - што се мене тиче - све је то на грчком.

Настанак речи трач (gossip) има политичку позадину. У време када није

било медија, политичари су добијали информације о јавном мњењу преко својих помоћника које су слали у локалне пабове и крчме. Њима је бивало речено да оду и гуцну мало пива ("Go, sip some ale!") и послушну о

чему то људи разговарају и какво им је политичко мишљење.

Реч бојкот (boycott) заживела је захваљујући једном омраженом ирском земљопоседнику којег су сви толико мрзели да су одбијали да му донесу пошту или служе пиво, то јест, господина је заједница бојкотовала.

Лола Антонијевић,
Југ Софронић 6-4

Из пера наших талената...

Случајан сусрет

Већ неко време гледам у луткицу коју си ми дала када смо биле мале. Осећам хладноћу по рукама, али не желим да обучем џемпер или да огнем ћебе. Превише сам заузета посматрањем ове искрено небитне, али мени тако драге стварчице. Полако се осврћем и схватам да је свануло. Нисам спавала целу ноћ не знајући то. Не знам шта ми више не да мира, она или наш изненадни сусрет.

Синоћ сам се враћала из школе и пролазила поред твоје зграде. У том тренутку мислим о томе како те дуго нисам видела и да смо буквално изгубиле сваки контакт. Видим да ми је одвезана пертла, али сам превише лења да се сагнем и завежем је, тако да настављам даље. Дижем главу и призор који видим прави хаос у мојој глави. Угледала сам тебе. Поприлично си се променила. Имаш нову фризуру, офарбала си се и твој стил облачења је другачији. Имаш и нове пријатеље. Дружиш се са децом која су на лошем гласу у овом граду. Идем ка теби несигурним корацима, а у међувремену чујем да причате о глупим и простим темама. Коначно долазим до тебе и јављам ти се. Узвраћаш ми, али у твојем гласу осећам да си скоро заборавила ко сам. Постављаш ми питања која би поставила било коме. Како си, како је у школи и слично? Са мном причаш као са странцем и то ме ужасно нервира. Говорим ти да журим кући и одлазим. Лажем те, лажем те, јер ме је срамота. Али, није ме срамота себе, већ тебе. Постајеш гора од те деце, али то теби није јасно. На путу да куће размишљам да ли си оно заиста била ти и о томе како те више не познајем. Код куће моја питања се настављају и трају целу ноћ...

Наравно, ја ти никад нећу послати ову поруку, нити ћу ти ово рећи у лице из страха да су моје сумње о теби истините. Тако да те пуштам да одеш што даље од мене и нашег пријатељства. А ову лутку чувам у знак сећања на оно што си била некада.

Валерија Белушевић 8-4

Мој брат

Мој брат Виктор има осам година и много је смешан.

Виктор има плаво-сиве очи, прелепа мала уста и косу боје пшенице. Нема омиљени спорт, али највише игра фудбал. Нас двоје смо имали много авантура. Неке су се лепо завршиле, а неке не. Али, он увек извуче живу главу. Ако ја упаднем у невољу, он ће ми увек помоћи. Он је много брижан и врло паметан дечак. Понекад је безобразан, али је и даље мој брат. Волим га оваквог какав јесте и не бих га ни са ким мењала.

Виктор научи од мене нешто, а и ја од њега. Виктор ме научио да будем упорна и да не одустајем ни у најтежој ситуацији. То је мој најбољи брат.

Ема Максимовић 3-4

Шта се затим догодило?

Многи су се попели,
на брдо од сена,
кад из грана изађе
миш који дрема.
Кад га зечићи спазише,
вриснуше у смех,
а миш се уплаши
и крете у бег!

Павле Бељић 1-4

Побегли у шумицу
свако у своју кућицу.
Враћали се нису
у зелену травицу.
Вире иза жбунова
чекајући вука
али из грана изађе
мали мишић Жућа.

Мирка Вукосављевић 1-4

Узалуд се зечићи хвалили.
Кад храбрости нису имали
на обично шушкање траве,
побегли као без главе.

Сара Савић 1-4

Укрстили се путеви
негде испод грана,
зечићи су побегли на
педесет страна.

Андрија Глушац 1-4

Четврти каже: Тако ми шаргарепице, не бојим се медведића.
Пети каже: Тако ми великог стомака, не бојим се мрака.
Шести каже: Тако ми репића, не бојим се мачића.
Седми каже: Тако ми мачића, не бојим се пачића.
Осми каже: Тако ми тишине, не бојим се прашине.
Девети каже: Тако ми пачића, не бојим се врапчића.
Десети каже: Тако ми чиније, не бојим се линије.
Једанаести каже: Тако ми зубића, не бојим се тигрића.

Тара и Виктор Максимовић 1-4

ХВАЛИСАВИ ЗЕЧЕВИ

Хвалили се зечеви

у зеленој трави.

Један рек'о:

- Тако ми не отпала рука,
не бојим се вука.

Други рек'о:

- Мајка да ме жива не
гледа, не бојим се
медведа.

Трећи рек'о:

- Тако ми купусова
струка,

не бојим се лисице,
копца ни баука.

Уто нешто шуснуло

негде испод грана,
разбегли се зечеви

на стотину страна.

Десанка Максимовић

Трчали су зечићи
Док се нису састали,
Па су били весели
Што су живи остали!
Хелена Обреновић 1-4

Побегли су зечеви
и добро се крију
да не би
пробудили
једну малу лију.

Јаков Савковић 1-4

Хвалисавцу сваком
слава кратко траје
јер му храбост права
увек недостаје.

Лаж никада не успе.

Илија Нешковић 1-4

Иза једног дрвета
смејао се Петар
јер је храбре зечеве
уплашио ветар.

Ива Крсмановић 1-4

Свако својој кући
у мамино крило,
да у шуми нису били
ништа не би било.

Стеван Ралић 1-4

Први је срео вука.

- Поставићу загонетку зеки. Ко свира
или пева а не видиш га?

- ГЛАС!

Други сретне лију.

- Ти мораш да певаш песму Дете!

- Дете није дете,
Играчка за стрине и тете,
Дете је дете

Да га волите и разумете!

Трећи седе на коприву.

- Па ово је само биљка!

Дуну ветар, биљка се помери и ожари зеку.

- Јаоооооо!

Оде кући и то брзо!

Сретну се сви.

Ожарени: - Куд идете?

Зечићи весело одговоре:

- Кући! Тачно смо одговорили!

Ожарени: - Идем и ја са вама иако сам
ожарен!

Селена Протић 1-4

